

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/718/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz eljárás tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Törvényszék 3.Pf.21.030/2024/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Szepesházi Péter ügyvéd) eljáró indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz a Debreceni Törvényszék 3.Pf.21.030/2024/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt, kérve azzal összefüggésben a Debreceni Járásbíróság 14.P.22.509/2023/48. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is.
- [2] Kérelmüket az indítványozók az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmére alapították.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze.
- [4] Az alapul fekvő polgári perben felperes indítványozók 2008-ban egy „Ingatlanfedezet mellett nyújtott személyi hitel” megnevezésű, deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek az azt folyósító pénzintézettel. A kölcsönszerződés és a zálogszerződés alapján az indítványozók közjegyzői okiratba foglaltan egyoldalú kötelezettségvállalást tartalmazó tartozáselismerő nyilatkozatot tettek. Az alperesi jogelőd pénzintézet 2015. május 29. napján kelt levelével a perbeli kölcsönszerződésre vonatkozóan a 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2. törvény) szerinti elszámolási kötelezettségének eleget tett. Az indítványozók a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségeiknek felszólítás ellenére nem tettek eleget,

ezért a kölcsönszerződést az alperesi jogelőd a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 525. § (1) bekezdés d) pontja alapján, 2017. március 20. napján kelt, az indítványozók részére 2017. március 27. napján szabályszerűen kézbesített közjegyzői tanúsítványba foglaltan, azonnali hatállyal felmondta és felszólította az indítványozókat, hogy teljes tartozásukat a felmondás kézhezvételétől számított 15 napon belül egyösszegben fizessék meg az alperesi jogelőd részére. Az indítványozók a fizetési kötelezettségüknek ezt követően sem tettek eleget. Az alperesi jogelőd pénzügyi intézet a követelést 2021. április 29. napján engedményezési szerződéssel a későbbi alperesre engedményezte, ugyanezen a napon „Jogutódlási nyilatkozat” megnevezésű okiratot állított ki, amelyben igazolta az engedményezés ellenértékének teljes megfizetését és ezzel a követelés alperesre történő átszállását. A Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, mint ingatlanügyi hatóság 2021. május 19. napján kelt határozatával a jelzálogjogosult személyében bekövetkezett változást az ingatlannyilvántartásba átjegyezte, amelyről az alperesi jogelődöt, az alperest és az indítványozókat is értesítette. Az alperesi jogelőd pénzügyi intézet 2021. július 29. napján kelt levelében értesítette a perbeli alperest, hogy az ingatlanügyi hatóság fenti határozatára és ahhoz kapcsolódóan a „Jogutódlási nyilatkozatra” hivatkozással az indítványozók 2021. június 24. napján kelt, az alperesi jogelődhöz 2021. június 30. napján érkezett megkeresésükben tájékoztatást kértek a jogutódlásról, amelyre tekintettel az alperesi jogelőd az indítványozókat arról tájékoztatta, hogy 2021. május 10. napján az engedményezés tényéről az indítványozókat értesítette és fenti kérelmüket illetékességből továbbította az engedményes részére. A későbbi perbeli alperes engedményes a rendelkezésére álló, korábban említett közjegyzői okiratok alapján 2023. április 13. napján végrehajtás elrendelése iránti kérelmet terjesztett elő az indítványozókkal szemben. A kérelem alapján közjegyző 2023. július 5. napján végrehajtási záradékkal látta el az indítványozók egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatát tartalmazó közjegyzői okiratot.

- [5] Az indítványozók az adott végrehajtási záradékok kiállításával elrendelt végrehajtások megszüntetése érdekében keresetet terjesztettek elő arra hivatkozással, hogy az azok tárgyát képező követelések, illetve a végrehajtási jog a követelések 2017. március 20-i esedékessé válását követő 5 év elteltével, azaz 2022. március 20. napján elévültek. Az alperes arra hivatkozással, hogy az rPtk. 329. § (2) bekezdése alapján az elévülés a követelések engedményezésével megszakadt, majd az rPtk. 327. § (2) bekezdése értelmében újból megkezdődött, vitatta az indítványozóknak az elévüléssel kapcsolatos hivatkozását és kérte a kereset elutasítását.
- [6] Az indítványozók a perben előadták, hogy álláspontjuk szerint mivel az alperes a – szerintük – 2017. március 20. napjától számítandó elévülési időn belül velük szemben végrehajtást nem kezdeményezett, illetve az elévülés megszakítására alkalmas más eljárás cselekményt nem foganatosított; továbbá az engedményezés nem

igényérvényesítés, az alperes által ezzel összefüggésben hivatkozott 9/2023. Jogegységi határozat (Jpe.IV.60.038/2023/12.) a végrehajtási záradékkal ellátható közjegyzői okiratba foglalt követelés elévüléséről (a továbbiakban: Jogegységi határozat) pedig kizárólag az rPtk. 327. § (1) bekezdésére, mint az elévülést megszakító cselekményekre hivatkozik és egyáltalán nem is említi a 329. § (2) bekezdését, így az engedményezés a jelen ügyben nem volt alkalmas az elévülés megszakítására. Az indítványozók ezen felül vitatták azt is, hogy elévülési időn belül a követelés engedményezéséről tudomást szereztek volna, érvelésük szerint az engedményezési okiratot elévülési időn túl az indítványozók szerezték be, azt az engedményező nem kézbesítette részükre; amennyiben esetlegesen az ingatlanügyi hatóságtól kapott értesítéssel értesültek volna a végrehajtási jog jogosultja személyének változásáról, ezzel egyidejűleg az engedményezésről, akkor az az értesítés sem alkalmas az elévülés megszakítására, mert az engedményezési értesítő nem az engedményezőtől származik. Vitatták mindezek mellett az alperes által másolatban csatolt 2021. június 24. napján kelt okirat és arra adott alperesi jogelőd által írt tájékoztatás bizonyító erejét, és előadták, hogy bizonytalanok abban, hogy az előbbi megkeresést ők írták-e, valamint abban is, hogy az arra adott alperesi jogelőd által írt tájékoztatást megkapták-e.

- [7] Az eljáró Debreceni Járásbíróság az elsőfokú ítéletben – elemezve az rPtk. 327. §-ának, 329. §-ának rendelkezéseit, valamint a Jogegységi határozatban írtakat, illetve a jogegységi határozat meghozatalának célját is – úgy foglalt állást, hogy az elsődlegesen vizsgálendő kérdés annak tisztázása, hogy az indítványozók 2022. március 20. napja előtt értesültek-e az engedményezés tényéről és ezzel az elévülés megszakadt-e. E körben a rendelkezésére álló okirati bizonyítékok mérlegeléséről számot adó, az azok bizonyító erejével kapcsolatos okfejtést, valamint egyes, a per során rendelkezésre nem álló eredeti okiratok hiányából adódó bizonyítatlanság terhének viseléséről való tájékoztatást is tartalmazó, részletes indokolással ellátott döntésével az indítványozók keresetét elutasította. A bíróság szerint az elévülés megszakadásának és ezáltal a kereset elutasításának megalapozottságát kellően alátámasztotta, hogy az indítványozók legkésőbb a jogutódlás tényének a földhivatali értesítésből, illetve az ennek nyomán általuk az alperesi jogelődnek megküldött információkérésre adott válaszból hitelt érdemlően tudomást szereztek az engedményezés tényéről, ami így legkésőbb 2021. június 24. napján – elévülési időn belül – megszakította az elévülést, amely ezzel újratezdődött.
- [8] Az indítványozók fellebbezése alapján másodfokon eljáró Debreceni Törvényszék az elsőfokú ítéletet annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.
- [9] Az indítványozók a jogerős ítélettel szemben alkotmányjogi panaszt és felülvizsgálati kérelmet is előterjesztettek. Az Alkotmánybíróság a IV/362/2024. számon folyamatban volt előzményi ügyben a panaszt – tekintettel a folyamatban lévő felülvizsgálatra – egyesbírói eljárásban az Ügyrend 32. §-ának vonatkozó

rendelkezései szerint visszautasította. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 2016. CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 407. (1) bekezdésének *e*) pontja, (2) bekezdésének *b*) pontja és a 415. § (1) bekezdésének *d*) pontja alapján, mint törvény által kizártat, érdemi vizsgálat nélkül visszautasította. Ezt követően az indítványozók a jogerős és az elsőfokú ítélet alaptörvény-ellenessége megállapítása és megsemmisítése iránt újból alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő az Alkotmánybíróságon.

- [10] Alkotmányjogi panaszukban az indítványozók sérelmezték, hogy az eljáró bíróságok az ügy kapcsán hivatkoztak a Jogegységi határozatra, illetve döntésük során az rPtk. 327. §-ának alkalmazása helyett annak 329. §-ának rendelkezéseit (is) alkalmazták. Megismételték azt a perben korábban már előadott álláspontjukat, miszerint az engedményezés tényéről az engedményezőtől vagy az engedményestől az elévülési időn belül tájékoztatást nem kaptak, egyúttal kifogásolták, hogy az ügyben eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése alapján ezzel ellentétes következtetésre jutottak. Véleményük szerint a támadott bírói döntés(ek) kirívóan téves tényrögzítésen és tény-, valamint jogértelmezésen alapulnak; illetve a Jogegységi határozat alkalmazása, értékelése és a perben rendelkezésre álló – közvetett – bizonyítékok mérlegelése során az alkotmányosnak tekinthető, független és szabad bírói mérlegelés kereteit túllépve, valójában önkényes mérlegeléssel hozták meg a számukra hátrányos tartalmú döntéseiket. Mindez véleményük szerint a peres eljárás tekintetében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való, valamint a (7) bekezdésben rögzített jogorvoslathoz való joguk; az eljárás eredményét tekintve pedig – mivel ezáltal a végrehajtás az ingatlantulajdonuk, illetve gazdasági társaságban meglévő tulajdonrészük tekintetében nem került megszüntetésre – a XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való joguk sérelmét okozta.
- [11] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerint folytatott eljárásában mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ennek során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés *a*)-*f*) pont] megfelel.
- [12] 3.1. Az indítványozók érintettsége a bírósági eljárás felpereseiként fennáll, ezért alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítették.
- [13] A Debreceni Törvényszék ítéletével szemben az indítványozók korábban alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő, amit az Alkotmánybíróság a folyamatban lévő felülvizsgálatra tekintettel egyesbíróként eljárva visszautasított. Indítványozók a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül – törvényi kizártság okán – visszautasító kúriai végzést 2025. február 2. napján vették kézhez, ezt követően 2025.

március 3. napján fordultak újra alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz a sérelmezett jogerős, valamint azzal összefüggésben az elsőfokú döntéssel szemben. Az Ügyrend 32. § (4) bekezdése értelmében a 32. § (3) bekezdése alapján visszautasított alkotmányjogi panaszok esetében erre a Kúria felülvizsgálati döntésének kézbesítésétől számított, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében írt 60 napos határidőn belül lehetőség van. Indítványozók a Kúria felülvizsgálat tárgyában hozott határozatát az indítványban nem támadták, ugyanakkor ez az Ügyrend 32. § (4) bekezdése értelmében nem is kötelező tartalmi kelléke az ilyen esetben előterjesztett indítványnak. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók alkotmányjogi panasza határidőben benyújtottnak tekintendő.

- [14] 3.2. Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) pont: az Abtv. 27. §-a]; a támadott bírói döntés(ek)e)t [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont] és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont: az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése; XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése]; az állított alapjogi sérelmek tekintetében tartalmaz indokolást [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont]; és kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés(ek) alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére is [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [15] 3.3. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [16] Az Abtv. 29. §-ában írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítvány kapcsán elméletileg vizsgálható alaptörvényi rendelkezések – az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése – tartalmát érintően {a XIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában lásd például: 3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, 8/2021. (III. 2.) AB határozat, 25/2021. (VIII. 11.) AB határozat; a XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében: 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, 14/2015. (V. 26.) AB határozat, 18/2017. (VII. 18.) AB határozat, 2/2013. (I. 23.) AB határozat, 9/2013. (III. 6.) AB határozat, 20/2015. (VI. 16.) AB határozat, 12/2019. (IV. 8.) AB határozat}. Ezek lényeges tartalmát a beadvány maga is idézi; a jelen alkotmányjogi panasz pedig mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [17] A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.

- [18] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint alkotmányjogi panasz alapján „a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]}. Az Alkotmánybíróság nem vonhatja el azonban az ítélező bíróságok hatáskörét az előttük fekvő tényállás elemeinek átfogó mérlegelésére, a megalapozott döntés meghozatalához szükséges és elégséges bizonyítékok meghatározására és azok értékelésére; csupán a mérlegelés alapjául szolgáló jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját, illetve a mérlegelés alkotmányossági szempontjainak a megtartását vizsgálhatja felül.
- [19] Az indítványozóknak az Alaptörvény általuk megjelölt rendelkezéseinek állítólagos sérelmére vonatkozóan előadott érvei kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy azok kizárólag azon alapulnak, hogy az indítványozók a részletesen megindokolt és az indítványban kifogásolt egyes (rész)kérdésekre külön is kitérő bírói ítéletekben írt szakjogi okfejtésekkel, illetve az egyes, a per során rendelkezésre állt bizonyítékokkal, vagy éppen azok hiányával kapcsolatos bírói mérlegeléssel nem értenek egyet; állított alapjogi sérelmeiket pedig ezen álláspontjukra alapították.
- [20] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló periratok alapján megállapította, hogy az eljáró bíróságok részletesen kifejtették, hogy megítélésük szerint miért, és milyen lényeges tartalommal tartották alkalmazhatónak a jelen ügyben a Jogegységi határozatot annak ellenére, hogy az az rPtk. 329. §-ának rendelkezéseit nem nevesíti {v.ö.: Debreceni Járásbíróság 14.P.22.509/2023/48. számú ítélete; Indokolás [23]-[27]}. Az első fokon eljáró bíróság kitért továbbá arra is, hogy a peres feleket tájékoztatta a bizonyítási teherről, illetve arról, hogy a bizonyítatlanság következményeit az a fél viseli, akinek az adott bizonyítás érdekében állt {v.ö.: Debreceni Járásbíróság 14.P.22.509/2023/48. számú ítélete; Indokolás [30]}. Ezzel az Alkotmánybíróság megítélése szerint – szemben az indítványozók hivatkozásával – nem minősül összhangban nem állónak, hogy bár az alperes adott elő olyan érveket az engedményezés ténye, illetve az indítványozók arról való értesítése kapcsán, amelyeket eredeti okiratokkal azok meglétének hiányában a perben nem tudott alátámasztani, a bíróság(ok) azonban mégis számára kedvező, az indítványozókra nézve pedig hátrányos tartalmú döntést hoztak. A bíróságok ugyanis ezt a jogi álláspontot a felek által sem vitatott tények, illetve az egyéb (akár közvetett) bizonyítékok [a jogutódlásról történő földhivatali értesítés, az indítványozók ezzel kapcsolatos, az alperesi jogelődhez intézett információkérése, illetve annak erre adott tájékoztatása stb.] figyelembevételével folytatott mérlegeléssel alakították ki, amelynek lényegi elemeiről részletes indokolás mellett számot is adtak a támadott

döntésekben {v.ö.: Debreceni Járásbíróság 14.P.22.509/2023/48. számú ítélete; Indokolás [31]-[40]}.

- [21] Az, hogy az erre hatáskörrel rendelkező bíróság(ok) a mérlegelési tevékenységük során az egyes rendelkezésre álló bizonyítékokat, vagy adott esetben egyes bizonyítékok hiányát a vonatkozó anyagi és eljárási rendelkezésekkel összhangban miként értékelik az Alkotmánybíróság megítélése (és az idevágó jogszabályi előírások) szerint a jogalkalmazás körében folytatott alapvető igazságszolgáltatási (rész)tevékenységnek tekintendő. Az Alkotmánybíróság legfeljebb csak kivételes esetekben avatkozhat be az egyébként az általános hatáskörű bíróságok által végzett jogalkalmazás keretében meghozott döntésekbe; adott esetben még téves, netán jogszabálysértő döntések esetében is csak akkor, ha a bíróságok az ítélező tevékenységük ellátása során az alkotmányos kereteket túllépik és ezzel magukat a rájuk és vonatkozó törvényi garanciáktól, a független és pártatlan ítélezési tevékenységük biztosítására irányuló előírásoktól, az alkalmazandó anyagi és eljárási szabályoktól nyilvánvalóan eloldják és ezáltal a meghozott döntés *contra constitutionem* jelleget ölt. Egyebekben viszont az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz-eljárás keretein belül sem avatkozhat be a bíróságok által elbírálandó szakjogi-törvényességi kérdések mikénti eldöntésébe. eldöntésébe {lásd hasonlóan például: 29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [27]-[30]}. A jelen ügyben megállapítható volt, hogy az indítványozók egyértelműen ilyen, szakjogi-törvényességi, valamint jogértelmezési kérdésekben az ügyben eljáró bíróságokétól eltérő álláspontjukra hivatkozással tekintették megállapíthatónak az általuk megjelölt alapjogok sérelmét; a panaszukban pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet a bírói jogértelmezéssel kapcsolatban valószínűsíteni nem tudtak. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megítélése szerint az indítvány – annak ellenére, hogy ennek az ellenkezőjét állítja – olyan, a tényállás megállapításával és a rendelkezésre álló bizonyítékok mikénti értékelésével és más bizonyítási kérdésekkel kapcsolatos szakjogi, törvényességi kérdések felülbírálatára irányul, ami nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.
- [22] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is fontosnak tartotta ezért hangsúlyozni, hogy töretlen gyakorlata szerint a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a

bírószági szervezet feletti »szuperbírószág« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. Önmagában az, hogy az indítványozók egy egyébként megindokolt bírószági döntést tévesnek, vagy éppen hiányosnak és ezekből kifolyólag magukra nézve sérelmesnek vagy igazságtalannak tartanak, a fentebb idézett állandó gyakorlat szerint nem tekinthető a bírószági eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek.

[23] Összefoglalva: az alkotmányjogi panasz tekintetében megállapítható, hogy az eljáró bírószágok kellő részletességgel számot adtak a jelen ügy főkérdései szempontjából lényeges jogi tényekről, a mérlegelés során figyelembe vett szempontokról és a mindezek alapján kialakított álláspontjukról; az indítvány érvelése pedig nem támasztja alá az érdemi vizsgálatot megalapozó feltételrendszer egyik eleme (alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség) fennálltának megállapítását sem. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybírószág megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt követelményeknek.

[24] 4. Az Alkotmánybírószág az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként így arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában megfogalmazott befogadhatósági akadályban szenved. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybírószág – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybírószág Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. említett 29. §-ában foglaltakra, az Alkotmánybírószág Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró